

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4741-12-22 מדינת ישראל נ' קדסיה(עציר)

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד שי עציון

המאשימה

נגד

הראמי קדסיה
ע"י ב"כ עו"ד אורן ששון

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המותקן - עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק; שתי עבירות של ידוי או ירי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיף 332א(א) לחוק; ושתי עבירות של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק.

2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 27.11.22 בסמוך לשעה 12:47 הגיעו אלברט ביטון (להלן: "אלברט") וגדעון פירו (להלן: "גדעון") למתחם מגורים ברח' אל זוהור 13 בשכונת בית חנינא (להלן: "המתחם"), בו מתגוררים בין היתר הנאשם ואחיו פיטר, והחלו לקרוא לפיטר. כעבור כשתי דקות מששמע הנאשם את קריאותיהם של אלברט וגדעון הוא קפץ לעברם מהחלון בקומה הראשונה וצעק לעברם "עופו מפה". הוא הרים בשתי ידיו שברים של כיור בגודל של סלע שהיו בסמוך אליו (להלן: "האבנים") והחל לדחוף את אלברט וגדעון, לאורך מספר מטרים אל מחוץ למתחם, לעבר כביש 20 הסמוך (להלן: "הציר"), תוך שהוא צועק ומאיים: "אני אזיין אתכם". תוך כדי האמור, אף בעט הנאשם בידו השמאלית של אלברט, הכהו באגרוף באוזן שמאל ובעט בגדעון, כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לאלברט כאבים באוזנו השמאלית ונפיחות בשורש כף יד שמאל.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4741-12-22 מדינת ישראל נ' קדסיה(עציר)

3. בהגיע הנאשם עם אלברט וגדעון לציר, חלף במקום אוטובוס של חברת "אקסטרה", בו היו, נהג ועשרה נוסעים. הנאשם שהבחין באוטובוס יידה לעברו את אחת האבנים שהיו בידו וגרם לניפוץ השמשה האחורית בצד ימין. הנהג נבהל אך המשיך בנסיעה.

4. כעבור כחצי דקה ובעת שהנאשם ממשיך לאיים על אלברט וגדעון, חלף אוטובוס נוסף של חברת "אלקטרה אפיקים", במהירות של כ-40-50 קמ"ש ובו נהג כאמל סעידה (להלן: "כאמל"). הנאשם שהבחין באוטובוס זרק אבן לעבר קידמת האוטובוס, אשר גרמה לניפוץ השמשה הקדמית. הנהג כאמל שרסיסי זכוכית נכנסו לעינו, נאלץ לבצע בלימת חירום ובשל כך עלה על המדרכה הסמוכה. הנאשם נס לביתו ואילו כאמל פונה לבית חולים, שם התברר כי הוא סובל מסחרחורות, כאבים ורגישות בצווארו, בגבו ובידו השמאלית, וכן מתחושה של צריבה ודקירות בעינו הימנית, והוא נאלץ לעבור טיפול רפואי.

5. מספר שעות לאחר מכן, כאשר הנאשם נחקר על העבירות המתוארות לעיל הוכנס אלברט לחדר החקירות לצורך עימותו עם הנאשם. או אז, איים עליו הנאשם בנוכחות החוקר במילים: "תגיד למי שהיה איתך, אם אתם תגיעו, אני אשבור לכם את הרגליים. תרשום. אני מכסח אתכם. הבית שלי והכבוד שלי, אף אחד לא יציל אותך". אלברט ענה לנאשם כי זוהי הפעם הראשונה בה הוא מגיע למתחם, בתגובה אמר לו הנאשם: "פעם הבאה תבוא, תצא על הידיים, אולי המשטרה תציל אותך, אולי אני אפתח אותך. היום נשבר לך היד? איך קוראים לך?"

טיעוני ב"כ הצדדים

6. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ועל כך שמדובר היה באירוע מתגלגל שהחל באיומים והסלים עם חלוף הזמן. הוא הפנה לפסיקת בתי המשפט המלמדת על הסכנה הרבה שביידוי אבנים, בפרט על כלי רכב נוסעים, כשבמקרה זה, באחד האוטובוסים היו מספר נוסעים שהועמדו בסכנה. הנהג כאמל אף נפגע בעינו מרסיס זכוכית. למעשה, פוטנציאל הנזק הינו גדול אף יותר, שכן בנקל התוצאות היו יכולות להיות חמורות יותר. חומרה נוספת יש בכך שהנאשם פגע באנשים שכלל לא היו קשורים לאירוע שבין הנאשם לאלברט וגדעון. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירות של יידוי אבנים שלא בוצעו ממניע אידיאולוגי, ובשים לב למכלול הנסיבות, נטען למתחם עונש הולם הנע מ-28 ועד ל-48 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4741-12-22 מדינת ישראל נ' קדסיה(עציר)

7. באשר לנאשם ציין ב"כ המאשימה לטובת הנאשם את נטילת האחריות על ידו, ומאידך הצביע על עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות רלוונטיות, כשאת העבירות בהן הורשע עתה ביצע הנאשם כאשר תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה. בנסיבות אלו נתבקש לגזור את עונשו, מתחת למחצית המתחם, ולהשית עליו, במצטבר, יחד עם הפעלת המאסר המותנה, 36 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

8. הנאשם מצדו, הצטייד עם עדות אמו, אשר סיפרה כי על עזרתו הרבה של הנאשם בבית. הוא זה שמטפל בה, החולה במחלת לב ובסכרת, והוא זה שמטפל באחיו החולה ומלווה אותו לטיפולים הרפואיים.

9. ב"כ הנאשם ציין בטיעונו, כי הנאשם מחזיק על כתפיו את משפחתו – אמו הזקוקה לעזרה משמעותית, והאח הצורך סמים קשים. הסכסוך עם אלברט וגדעון החל על רקע הרצון לשמור על האח שלא יצרוך סמים. במובן זה, אף שהוא חש שהוא "הקרוב" באירוע, הוא בחר להודות בטעות שעשה. גם הוא הגיש פסיקה ממנה לימד על ענישה מקלה הרבה יותר, וביקש כי בית המשפט יסתפק בעונש מאסר החופף את תקופת מעצרו.

10. הנאשם בדבריו ציין כי אלברט וגדעון באים אליהם הבייתה במשך 18 שנים, והדבר מהווה עבורם הטרדה של ממש. לצד זאת, הוא הביע צער על שארע.

דיון והכרעה

11. מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים לא מועטים. עבירת האיומים נועדה להגן על בטחונו, חירותו ושלווה נפשו של הפרט. עבירת התקיפה נועדה להגן גם על שלמות הגוף. עבירת החבלה במזיד ברכב נועדה להגן בעיקרה על זכות הקניין. חומרה יתרה יש בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי רכב, בוודאי בשעת נסיעתו של הרכב. מדובר בעבירה שנועדה להגן על שלמות הגוף, הרכוש, ובטחון הציבור. מעשים אלו מסכנים חיי אדם ופוגעים בתחושת הביטחון של המשתמשים בדרכים (ראו: ע"פ 6080/16 פלוני נ' מדינת ישראל (6.12.16)). קשה להפריז בפוטנציאל הנזק העלול להתרחש כתוצאה ממעשים אלו. משליך האבן הלוא אינו יודע מה תהיינה תוצאות מעשיו, האם האבן תפגע בפח הרכב ואך תטיל אימה על המשתמשים בו, או שמא תנפץ את שמשו, או אף

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4741-12-22 מדינת ישראל נ' קדסיה(עציר)

תחדור אל תוך הרכב ותפגע ביושבים בו (ע"פ 4080/06 פלוני נ' מדינת ישראל (10.01.07); ע"פ 4307/06 פלוני נ' מדינת ישראל (22.01.07)). סכנה זו ושכיחות התופעה של יידויי אבנים לעבר כלי רכב, מחייבים ענישה מחמירה (ראו: ע"פ 1116/21 בדר נ' מדינת ישראל (30.06.21)).

12. במקרה זה, אכן אחת מהאבנים ניפצה את שמשת האוטובוס, הנהג נפגע בעינו וסבל מכבאים ומסחרחורת. כתוצאה מכך, האוטובוס גם סטה ועלה על מדרכה. כפסע היה כי תיגרם פגיעה גם לנוסעים או למשתמשים בדרך. זאת עשה הנאשם, אחרי שכבר יידה אבן לעבר אוטובוס אחר וגם לניפוץ שמשותו. הדבר לא מנע ממנו מלעשות מעשה דומה פעם נוספת. זאת עשה הנאשם לאחר שקודם לכן נקט באימים ובאלימות.

13. אכן, אין מדובר במעשים שנעשו על רקע אידאולוגי, ועל כן יש לבחון את הפסיקה הנוהגת במקרים הדומים לענייננו. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ועצמת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות ולפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה נע מ-18 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן במקרים המתאימים.

14. באשר לפסיקה הנוהגת אציין את פסקי הדין הבאים:

- בת"פ (מחוזי-י-ם) 49221-06-21 מדינת ישראל נ' סאלח (15.01.23), נידון מקרה של נאשם שיידה בקבוק זכוכית לעבר חלון קדמי של רכב וגרם לניפוץ הזכוכית. הנאשם הורשע בחלופה החמורה יותר, שבסעיף 332א(ב) לחוק העונשין, ונקבע מתחם עונש הנע מ-8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

- מקרה דומה נדון בת"פ (מחוזי-י-ם) 10407-09-16 מדינת ישראל נ' רבאיעה (26.04.17) ונקבע מתחם הנע מ-7 ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

- בת"פ (מחוזי-ב"ש) 26470-10-17 מדינת ישראל נ' הואשלה (24.10.18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נקבע מתחם עונש הולם הנע מ-16 ל-40 חודשי מאסר, במקרה של יידוי אבנים

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4741-12-22 מדינת ישראל נ' קדסיה(עציר)

לעבר כלי רכב ולעבר אוטובוס, ונגרם נזק לשני כלי הרכב ואחת מנוסעות האוטובוס נפצעה פציעה לא קלה כשהיא אף איבדה את הכרתה.

- גם בת"פ (מחוזי-י-ם) 18225-05-19 מדינת ישראל נ' נגוסה (13.11.19), שגם אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נקבע מתחם עונש הנע מ-16 עד 40 חודשי מאסר, במקרה בו הורשע נאשם בשתי עבירות של יידוי אבנים או חפץ לעבר כלי תחבורה ובעבירה של היזק בזדון בשל נזק שנגרם לאחד מכלי הרכב.
- מתחם דומה קמעה נקבע בת"פ (מחוזי-י-ם) 39345-01-17 מדינת ישראל נ' אבו עוויס (16.07.17). באותו עניין הורשע נאשם בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה כתוצאה ממעשה זה נופצה שמשות הרכב והנהגת נפגעה משברי זכוכית, נקבע מתחם של 16 עד 36 חודשי מאסר בפועל.
- בת"פ (מחוזי-ב"ש) 17734-07-20 מדינת ישראל נ' טקיאיר (26.01.22), נקבע מתחם עונש הנע מ-6 עד 24 חודשי מאסר, במקרה בו הורשע נאשם בשתי עבירות של יידוי אבנים או חפץ לעבר כלי תחבורה וגרם להם לנזקים.
- מתחם שנע בין 10 ל-28 חודשים נקבע בת"פ (מחוזי-י-ם) 34462-06-17 מדינת ישראל נ' מחמוד (23.04.18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, במקרה של נאשם שיידה אבן גדולה לעבר טיולית בה נסעו שוטרים.

במקרה זה, יש לתת את הדעת על כך שמדובר היה בפגיעה בשני כלי רכב, וכן יש לתת את הדעת על יתר העבירות שביצע הנאשם, בכלל זה האיומים שהופנו כלפי אלברט וגדעון.

באשר לנאשם.

15. הנאשם יליד 1976, כיום בן 47. בעברו חמש הרשעות בעבירות אלימות, רכוש וסמים. בין היתר הוא הורשע לפני כשנתיים בעבירת תקיפה והושת עליו גם עונש מאסר מותנה, ולא היה בכך

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 4741-12-22 מדינת ישראל נ' קדסיה(עציר)

כדי להרתיעו מלנהוג באלימות פעם נוספת ואף באופן חמור יותר. לצד זאת, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו. יש לתת את הדעת, במידה, גם להשפעת מאסרו על בני משפחתו – אמו ואחיו הזקוקים לעזרתו. בשים לב לאמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם, כפי שציינ ב"כ המאשימה מתחת למחצית המתחם.

16. בשים לב לכל האמור אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 27 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו – 27.11.22.
  - ב. אני מפעיל את המאסר המותנה של חודש שהושת על הנאשם בת"פ 59480-06-19 מיום 13.06.21, והוא ירוצה במצטבר לעונש שהושת עליו כאמור בס"ק א'. לאמור, הנאשם ירצה בסך הכל 28 חודשי מאסר שיימנו מיום מעצרו.
  - ג. אני מפעיל את ההתחייבות בסך של 2,000 ₪ שהושתה על הנאשם בהליך הנזכר. הסך האמור ישולם עד ליום 1.04.2024.
  - ד. מאסר לתקופה של 4 חודשים שלא ירוצה אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות, כולל איומים, או אחת מהעבירות בהן הורשע בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
  - ה. קנס בסך של 1,500 ₪ שישולם עד ליום 1.04.2024.
  - ו. פיצוי לכל אחת מחברות האוטובוס סך של 1,000 ₪, ופיצוי לנהג כאמל בסך של 2,500 ₪. הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.04.2024, והמאשימה תגיש למזכירות עד המועד האמור את פרטי המתלוננים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"ד, 27 ספטמבר 2023, במעמד המתייצבים.

אילן סלג, שופט

